

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 24P/41/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315202924
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Singerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2015:2315202924.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní sudkyňou JUDr. Zuzanou Singerovou v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa : O. G., narodená X.XX.XXXX, bytom F. detský domov n.o. W. XXXX/XX, A. - G., v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa matky : O. S., narodená XX.XX.XXXX, bytom M. W. XX, Z. a otca : F. G., narodený XX.XX.XXXX, naposledy bytom O. XXX, toho času na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou M.. V. G., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu W. Z., za účasti prokurátorky Okrasnej prokuratúry Galanta, o návrhu navrhovateľky : V. F., narodená X.X.XXXX, bytom M., C. XXXX/X na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti, takto,

r o z h o d o l :

Ruší sa náhradná osobná starostlivosť nariadená rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 24P/268/2014-32 z 20.11.2014 a nad maloletým dieťaťom sa nariaďuje ústavná starostlivosť, ktorú si vykoná v F. detskom domove n.o. W. XXXX/XX, A. - G. od právoplatnosti tohto rozsudku.

Matka a otec sú povinní platiť na výživu maloletého dieťaťa určené výživné k rukám F. detského domova n.o. W. XXXX/XX, A. - G. od právoplatnosti tohto rozsudku.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Galanta č.k.24P/268/2014-32 z 20.11.2014 v časti formy náhradnej rodinnej starostlivosti maloletého dieťaťa a platobného miesta výživného.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa domáhala zrušenia náhradnej osobnej starostlivosti z dôvodov na jej starne a strane maloletého dieťaťa.

Súd pojednával a vec rozhodol bez prítomnosti matky, ktorá o pojednávaní upovedomil telefonicky, pričom s pojednávaním aj s návrhom súhlasila s odôvodnením, že nemôže zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa. Súd pojednával aj bez prítomnosti otca, jeho opatrovníčky a navrhovateľky, ktorí mali predvolanie na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom svoju neúčasť neospravednili.

Súd vo veci vykonal dokazovanie vyjadrením matky, prečítaním správy z detského domova, lustráciami v Sociálne poisťovni a s obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Tunajší súd rozsudkom č.k. 24 P/ 268/2014 - zo dňa 20.11.2014 zveril maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky a rodičom ponechal výživné v naposledy určenej minimálnej výške. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2014. V konaní vednom na tunajšom súde pod sp.

zn. 24 P 3/2015 sa navrhovateľka návrhom zo dňa 7.1.2015 domáhala zrušenia náhradnej osobnej starostlivosti, ktorý neskôr zobrala späť a konanie bolo právoplatne zastavené. Na návrh kolízneho opatrovníka umiestnil tunajší súd uznesením č. k. 16 P 78/2015-18 zo dňa 26.3.2015 maloleté dieťa dočasne do starostlivosti detského domova označeného vo výroku toho rozsudku z dôvodov výchovných problémov na strane maloletého dieťaťa a aj z dôvodov na navrhovateľky, ktorá výchovu maloletého dieťaťa nezvládla a ani nemala záujem naďalej zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa. Na návrh kolízneho opatrovníka bolo na tunajšom súde pod sp. zn. 16 P 92/2015 vedené konanie o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti, ktoré bolo pre prekážku už začatého tohto konania zastavené.

Maloleté dieťa je od 31.3.2015 v detskom domove, kde sa zadaptovala dobre, je v starostlivosti profesionálneho rodiča a samo vyjadrilo spokojnosť. Matka je zamestnaná s priemerným čistým príjmom vo výške 400 eur mesačne, býva u svojho priateľa a má dve ďalšie vyživovacie povinnosti, nad ktorými deťmi je nariadená ústavná starostlivosť. Otec sa stále zdržiava na neznámom mieste a nie je v sociálnej poisťovni evidovaný ako zamestnaný.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta navrhla zrušiť náhradnú osobnú starostlivosť a nariadiť nad maloletým dieťaťom ústavnú starostlivosť a rovnako navrhol rozhodnúť aj kolízny opatrovník a v časti výživného navrhol obom rodičom ponechať výživné v naposledy určenej minimálnej výške.

Podľa § 47 ods. 1 písm. e) Zákona o rodine, náhradná osobná starostlivosť zaniká právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, súd zruší náhradnú osobnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, zanedbáva maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to táto osoba požiada.

Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia, ak zanikne náhradná osobná starostlivosť z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. c) alebo e) a rodičia naďalej nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, súd rozhodne o ďalšej náhradnej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa.

Podľa § 54 ods. 2 Zákona o rodine, súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

Podľa § 81 ods. X Zákona o rodine, súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že maloleté dieťa bolo predbežným opatrením tunajšieho súdu umiestnené do ústavnej starostlivosti, pretože navrhovateľka, ktorej bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti nezvládla výchovu maloletého dieťaťa a z toho dôvodu nechcela naďalej zabezpečovať ani osobnú starostlivosť o maloleté dieťa a požiadala o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti. Pretože matka naďalej nemôže svoje rodičovské práva a povinnosti vykonávať a otec sa zdržiava na neznámom mieste, súd náhradnú osobnú starostlivosť zrušil a nariadil ústavnú starostlivosť nad maloletým dieťaťom, ktorú si vykoná v detskom domove, kam bolo umiestnené predbežným opatrením tunajšieho súdu.

Podľa § 81 ods. 1, 2 Zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné. Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené.

Podľa § 62 ods. 1 až 3 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, ktorým je zákon č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, čo aktuálne predstavuje 27,13 eur mesačne.

Súd ponechal rodičom výživné v naposledy určenej minimálnej výške, pretože nemal za preukázanú zmenu pomerov na strane otca a na strane matky aj keď prišlo k zmene pomerov má dve ďalšie vyživovacie povinnosti a preto ostatný rozsudok o výživnom zmenil v časti platobného miesta, na ktoré sú rodičia povinní od zmeny právoplatnosti zmeny formy náhradnej rodinnej starostlivosti poskytovať minimálne výživné.

O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., tak že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie v lehote 15 dní od dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní svoju povinnosť vyplývajúcu mu z právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa osobitného zákona.